A°. 1834. N°. 15.

JAVASCHE COURANT.

Woensdag den 19den Februarij.

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur Generaal ad interim van Nederlandsch Indie.*

BUITENZORG, *den 14den Februarij 1834.* (No. 1.)

Overwegende dat, ingevolge het bepaalde bij art. 10 van 's Konings besluit van den 4den Maart 1825 no. 119, geene personen, niet door Zijne Majesteit tot *burgerlijke ambtenaren voor den dienst in Oost-Indie* benoemd, door het Indisch bestuur kunnen worden bevorderd tot een hooger ambt dan dat van *kommies* en dat mitsdien telkens, wanneer van eene aanstelling tot hoogere betrekking de rede is, bepaaldelijk dient te worden onderzocht of de kandidaat het voormelde radicaal *al* dan *niet* bezit.

Is goedgevonden en verstaan:

Alle departementen van algemeen bestuur en voorts alle ambtenaren, zonder onderscheid, met overwijzing tot de bepalingen van 's Konings besluit hierboven gemeld (Indisch staatsblad no. 32 van het jaar 1825), aanteschrijven, gelijk geschiedt bij deze, om bij elk advies, rapport of voordragt, waarvan het onderwerp is de begeving van eenig ambt, hooger dan dat van *kommies*, uitdrukkelijk te onderzoeken en optegeven of de voorgedragen persoon het radicaal van Indisch ambtenaar bezit en zoo ja, de dagteekening en het nummer van het Koninklijk besluit, waarbij hij als zoodanig is benoemd.

En zal het tegenwoordig besluit, tot algemeene informatie, worden geplaatst in de Javasche Courant en in het Staatsblad van Nederlandsch Indie.

Accordeert met voorschreven register,

De Adjunct Secretaris der Indische Regering,

STIERLING.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Bij besluit van den 16den dezer no. 2, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal ad interim van Nederlandsch Indië.

BENOEMD:

Tot apotheker der 3de klasse, den eleve der pharmacie *F. A. L. Wiedenhoff.*

INOFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, *den 18den februarij 1834.*

STATEN-GENERAAL.

Door Zijne Excellentie den Minister van Buitenlandsche Zaken, *Verstolk van Soelen*, is, den 24sten October jl., de volgende mededeeling aan de Staten-Generaal gedaan, omtrent de verdere onderhandelingen te Londen sedert het sluiten der voorloopige overeenkomst van den 21sten Mei.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Bij het vijfde artikel der voorloopige overeenkomst, op den 21sten Mei dezes jaars, tusschen Nederland ter eenre, en Frankrijk en Groot-Brittanje ter andere zijde, gesloten, verbonden zich de hooge contracterende partijen zonder verwijl zich te zullen bezig houden met het eindverdrag, hetwelk de betrekkingen tusschen de Staten van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot Hertog van Luxemburg, en Belgie moet vestigen, en bepaalden, dat Hoogstdezelven de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland zouden uitnoodigen tot hetzelve medetewerken.

Zoo ras men alhier kennis droeg dat de drie Hoven die uitnoodiging hadden aangenomen, begaven zich twee gevolmagtigden van den Koning naar Engeland, tot hervatting der onderhandeling over het bedoelde verdrag met de Londensche Conferentie.

Door de ondervinding geleerd, dat geschrevene betoogen, en derzelver spoedige bekendmaking weinig geschikt waren om zich te verstaan, en verlangende zoo veel mogelijk alle vertraging en afwijking van het hoofddoel te vermijden, stelden zij voor, dat alles mondeling zoude worden behandeld, slechts datgene worde op het papier gebragt, waaromtrent men het zoude zijn eens geworden, en dat gedurende de onderhandeling het publiek van haren loop zoude onkundig blijven.

Dit zijnde afgesproken, boden zij twee ontwerpen aan, het eene van een traktaat met de vijf Mogendheden, het andere van een traktaat met Belgie in het eerste begrepen. Wel verre van de onderhandeling aan nieuwe verwikkelingen bloottestellen, of nieuwe eischen te behelzen, waren het, behoudens zeer enkele wijzigingen, dezelfde opstellen, reeds in het najaar van het afgeloopen jaar te berde gebragt, en den 3den November aan U Edel Mogenden medegedeeld. Aldus werd de onderhandeling eigenaardig weder opgevat, daar waar zij gebleven was. De Regering gaf daarbij opzettelijk de voorkeur aan den geheel onpartijdigen arbeid haar in der tijd door de gezantschappen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland aangeboden, de onmiskenbare strekking hebbende, om de verschillende denkbeelden en vorderingen in overeenstemming te brengen tot elkander; en, in het oog houdende het aan haar geuit verlangen, dat gemiddelde cijfers mogten worden ingevuld, oordeelde zij geenen meer ondubbelzinnigen waarborg te kunnen leveren harer inschikkelijkheid, dan door insgelijks aan dien wensch toe te geven.

In hare nota van den 10den Julij 1832 had de Londensche Conferentie verklaard, slechts weinige aanmerkingen te hebben op het ontworpen traktaat met de vijf Mogendheden, minder den inhoud betreffende, dan de bewoordingen. De menigvuldige veranderingen, thans in dit stuk verlangd, sommige van welke de strekking er van wezenlijk aangingen, waren derhalve onverwacht. Niet te min werden zij bewilligd, en erlangde aldus het traktaat de paraphering.

Geparapheerd werden insgelijks de meeste artikelen van het traktaat met Belgie, en alhoewel hiervan voor alsnog bleven uitgezonderd de artikelen 7, 9, 10, 11 en 22 van het Nederlandsche ontwerp, de meeste gewigtige punten der onderhandeling bevattende, zoo zal men echter het belang van dezen voortgang geredelijk erkennen, wanneer men het oog vestigt, niet op den eenvoudigen aard der alsnu overeengekomene artikelen, maar op de verwikkelingen, waarmede de regeling ook der eenvoudigste dingen is verzeld gegaan.

Terwijl de Nederlandsche Gevolmagtigden te vergeefs naar de eigenlijke oorzaak omzagen van den tegenstand, dien zij bij iederen stap der negociatie ontmoetten, welke oorzaak toch niet gezocht kon worden in het belang der voor Europa zoo onverschillige, onvereffend gebleven punten, en misschien eerst door volgende gebeurtenissen zal aan den dag geraken, zoo werden omgekeerd tegen hen twee bezwaren ingebragt, zoo menigmaal in de staatkundige onderhandelingen van alle tijden geopperd, dat men nauwelijks kon vermoeden dezelve op nieuw te zien herleven. Het waren geene andere, dan dat de Nederlandsche Regering tot schikking ongenegen was, en dat hare gevolmagtigden niet voorzien waren van genoegzame voorschriften.

Het eerste sterkte ter beantwoording, zoo wel van hetgeen die Gevolmagtigden toegaven, als van hetgeen zij verlangden, en toen er vier punten omtrent de Schelde onvereffend gebleven waren, en zij er één geheel, het cijfer van een ander letterlijk voor de helft, en de twee overige, zoo ver deze zich met cijfers laten in verband brengen, voor drie vierden of zeven achtsten, bewilligd hadden, ook toen werd hun toegevoegd, men zag klaar, dat het 's Gravenhaagsche kabinet van alle schikking afkeerig was. Intusschen bleef een betoog, uit mijne tegenwoordigheid te Londen getrokken, onbeantwoord; want erkennende de wisselvallige uitkomst van alle onderhandelingen, en dat ook ditmaal die wisselvalligheid mij niet had mogen terughouden van de aanvaarding dezer zending en van de vervulling mijner pligten jegens mijn Vaderland, veroorloofde ik mij te vragen, hoe men zich toch verklaarde, dat ik mij onkundig zoude bevonden hebben

van de eigenlijke gezindheid der Nederlandsche Regering, of dat ik, kennis dragende van hare ongenegenheid tot schikking, de zending naar Londen zoude op mij genomen hebben met het doel om niet te sluiten.

Wat de voorschriften betrof, zoo waren dezelve in zulk eenen ruimen zin gesteld, dat ik naar Engeland overstak met de waarachtige overtuiging van te slagen, en ons toegeven op vele eischen in afwijking van het ontwerp der drie Hoven droeg er de blijken van; doch wanneer onder genoegzame voorschriften verstaan moet worden, de bevoegdheid om zich ook aan de meest overdrevene vorderingen zonder eenige uitzondering hoegenaamd te onderwerpen, in dat geval erkenne ik, dat die der Nederlandsche Gevolmagtigden onvolledig waren.

Tot hiertoe was in de verschillende ontwerpen ten aanzien der territoriale schikkingen omtrent het Groot-Hertogdom Luxemburg de toestemming der Agnaten van het Huis van Nassau, mitsgaders die van het Duitsche Bondgenootschap voorbehouden. Thans werd uitgedrukt, dat het aan den Koning verblijvende gedeelte der provincie Limburg tot Nederland zoude behooren, en in het derde artikel van het traktaat met de vijf Mogendheden werd van de toestemming der Agnaten en van het Bondgenootschap gewaagd in den voorledenen tijd, en gezegd, dat de akten, dezelve behelzende, gevoegd waren bij het tegenwoordige traktaat.

Deze wijziging van het derde artikel, ten gevolge van welke de aanvrage en verkrijging dier toestemming de teekening van het traktaat moesten voorafgaan, bij het vertrek van hier niet hebbende kunnen voorzien worden, bragt de Nederlandsche Gevolmagtigden in het geval van daaromtrent nadere voorschriften te vragen, en werden zij dien ten gevolge gemagtigd tot de paraphering van het aldus gestelde artikel, na vooraf verklaard te hebben, dat de Koning Groot-Hertog de verlangde stappen bij de agnaten van Hoogstdeszelfs huis, en bij het Duitsche Bondgenootschap doen zoude, zoodra de vorderingen der tegenwoordige onderhandeling van zoodanigen aard zouden zijn, om aanleiding te geven tot die stappen.

Overeenkomstig deze magtiging betuigden zij, in de zitting der conferentie van den 27sten Julij, bereid te zijn tot de paraphering van het geheele traktaat met de vijf hoven, en het oog gevestigd, ten einde van mijne zijde alle onnaauwkeurigheid, al ware het zelfs slechts in de bewoordingen, op de mij uit 's Gravenhage toegezondene verklaring, voegde ik er mondeling, in overeenstemming met den aangenomen vorm bij, « que le Roi ferait les démarches «désirées auprès de la maison de Nassau, et auprès de la «confédération Germanique, aussitôt que les progrès de la «négociation seraient de nature à motiver de pareilles démar«ches." Een der leden zijn misnoegen hebbende aan den dag gelegd over deze bijvoeging, scheen de conferentie eenige oogenblikken te aarzelen, doch ging vervolgens met 's Konings gevolmagtigden over tot de paraphering. In hare volgende, en in verscheidene latere zittingen drong zij nu aan, zonder dat de onderhandeling de dezerzijds bedoelde vorderingen nog gemaakt had, op het dadelijk doen der stappen bij de Agnaten en het Bondgenootschap, met uitnoodiging om dit haar verlangen uit te drukken bij den Koning, waarop werd geantwoord, dat men zich inderdaad met deze zaak in 's Gravenhage onledig hield, en de openingen, aan de Agnaten en het Bondgenootschap te doen, reeds werden ontworpen, doch dat de afzending er van slechts wachtte naar de regeling van een paar hoofdpunten der onderhandeling, hebbende de Koning geoordeeld, dat het vragen der toestemming op een vroeger tijdstip minder kieschheid zoude aan den dag leggen jegens de Agnaten en het Bondgenootschap, welke, al werd die toestemming ook maar voorwaardelijk verleend voor het geval, dat het tractaat tot stand kwam, zich bij eene tegenovergestelde uitkomst zouden kunnen geraakt vinden door zulk eenen ijdelen, doch niettemin openlijken stap voor het oog der wereld, en zijnde tevens begrepen, dat dezelve voor de regeling van een paar hoofdpunten de verdere onderhandeling te veel zoude brengen uit haar geheel, en nadeelig werken op de voorwaarden der nog onvereffend geblevene punten. Ik heb gemeend de toedragt dezer zaak eenigzins omstandig te mogen ontvouwen, omdat er elders openlijk beweerd is, dat de verklaring, door mij zoo even woordelijk aan U Edel Mogenden voorgelezen, eerst na de paraphering door Nederland als eene uitvlugt zoude zijn aangevoerd, om den gang der onderhandelingen te belemmeren. Niets is onnaauwkeuriger dan dit voorgeven, want wat men ook over het uitgedrukt verlangen onzer Regering moge gedacht hebben, zoo veel staat zeker, en de mededeelingen van het departement van Buitenlandsche Zaken aan de gezantschapen der vijf Mogendheden alhier getuigen, dat de verklaring is afgelegd voor de paraphering, en dat dierhalve het Nederlandsche Kabinet volkomen geregtvaardigd is van het verwijt, als of hetzelve er eerst later mede ware opgetreden.

De conferentie heeft hierop den 21sten augustus hare zittingen onbepaaldelijk verdaagd, tot dat de bedoelde openingen zouden zijn verwezenlijkt, en heeft de Koning, mijnen medegevolmagtigde te Londen latende, mij herwaarts ontboden tot het geven van mondelinge ophelderingen.

Dit beknopt verslag, waartoe ik mij, ten gevolge van hetgeen elders geschied is, heb bevoegd gevonden, zal aan U Ed. Mogenden, naar ik mij vleije, den jongsten gang der onderhandeling kenbaar maken.

Te gelijker tijd ontmoette de uitvoering van het vierde artikel der voorloopige overeenkomst, ten aanzien der vrije gemeenschap van Maastricht, eenen onvoorzienen tegenstand, waarvan de aard uit de volgende stukken blijken zal, als: eene nota van Zijner Majesteits gevolmagtigden van den 27sten Julij ll.; het antwoord op dezelve van de Engelsche en Fransche Plenipotentiarissen van den 5den Augustus, met ééne bijlage; het wederantwoord daarop ingediend den 14den September ll., met het daarin vermelde credentiaal voor de Belgische commissarissen te Zonhoven; de nadere nota van de Fransche en Engelsche Plenipotentiarissen van den 29sten September, met het stuk daarin vermeld; en laatstelijk het antwoord, den 18 dezer door 's Konings gevolmagtigde daarop gegeven.

Na dit alles, heb ik thans grond om aan U Edel Mogende aantekondigen, dat zich sedert eenige dagen het uitzigt geopend heeft, niet alleen tot vereffening van dit bijkomend geschil, maar, wat meer zegt, tot den voortgang der pogingen om eene algemeene schikking te verkrijgen.

Eene zending van wege Hunne Majesteiten de Keizers van Oostenrijk en Rusland en den Koning van Pruissen, bij den Koning ontvangen, draagt zoodanig den stempel van Hoogstderzelver opregte vriendschap en ware belangstelling, dat Zijne Majesteit niet geaarzeld heeft, daaraan ook door onbeperkt vertrouwen van Hoogstdeszelfs zijde te beantwoorden, en indien de gunstige voorteekenen ook ditmaal niet falen, zoo mag men vertrouwen eindelijk eene aannemelijke afdoening te zien volgen op de inspanning en beradenheid, waarmede de regering deze moeijelijke onderhandeling gevoerd heeft.

Edel Mogende Heeren! Ware het mij geoorloofd aan mijne neiging gehoor te geven, misschien zoude ik mijne rede met de aanvoering van sommige waarnemingen kunnen sluiten, geschikt om eenig licht te verspreiden over de staatkundige verwikkelingen van ons werelddeel, en over hare werking op de buitenlandsche betrekkingen van 't Vaderland. Doch er zijn omstandigheden, welke wanneer zij ter sprake gebragt worden, nog verslimmeren. Wie dan zal zoo vermetel zijn eenen sluijer weg te rukken, die het aanroeren niet wil dulden, en welken het heilzaam zijn kan te eerbiedigen; en hoe zoude ik mogen vergeten, dat het tegenwoordig uur niet behoort tot die tijden van zeldzaam geluk, door Rome's diepstdenkenden geschiedschrijver geprezen, daar 't vrij staat te gevoelen wat men wil, en te zeggen wat men gevoelt.

Aan HH. EE. de Heeren Buitengewoon Ambassadeur van Z. M. den Koning der Franschen en den Eersten Secretaris van Staat van Zijne Britannische Majesteit, enz., enz. te Londen.

LONDEN, *den 27sten Julij 1833.*

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hebben eenige dagen geleden de eer gehad, van in een mondeling onderhoud de aandacht van HH. EE. Mijne Heeren den Buitengewoon Ambassadeur van Z. M. den Koning der Franschen en den Eersten Secretaris van Staat van Z. Britannische Majesteit te vestigen op de hinderpalen, welke van den kant van Belgie in den weg gelegd zijn aan de gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noordbraband, alsmede tusschen genoemde vesting en Duitschland, ten opzigte waarvan bij art. 4 van het den 21 Mei te Londen geteekende verdrag bepaald is, dat zij vrij en onbelemmerd zou wezen. Zij gaven te gelijkertijd aan HH. EE. te kennen, dat de Belgen de militaire onderhandelingen te Zonhoven, die zij zelven uitgelokt hadden om zich te verstaan over de bijzonderheden der uitvoering van de zinsnede, welke tot gezegde bepaling betrekking heeft, hadden afgebroken. Ten gevolge van nadere bevelen van hun Hof, bevinden zij zich in het geval van ter kennisse van HH. EE. te brengen, dat Belgie weigert, om dit gedeelte van de overeenkomst te vervullen; dat het onder anderen de bepaalde gemeenschap afhankelijk stelt van de ontwapening der krijgslieden, en dezelve niet wil toestaan dan aan afdeelingen van hoogstens 25 man. Niettegenstaande door dezen staat van zaken eene onverwachte inbreuk wordt gemaakt op eene belangrijke bepaling der Overeenkomst, zoude de regering der Nederlanden toch ongaarne maatregelen van wedervergelding nemen, en zij wendt zich, ter verkrijging van de getrouwe uitvoering der laatste zinsnede van artikel 4, met te meer vertrouwen tot de Mogendheden die de overeenkomst mede onderteekend hebben, daar HH. EE. derzelver gevolmagtigden reeds bij hunne nota van 22 April hebben willen verklaren, dat zij, met opzigt tot de militaire gemeenschap der bezetting van Maastricht met Duitschland en Holland, nooit van zins waren geweest om zich tegen het vrij houden dier gemeenschap te verzetten. De Regering der Nederlanden heeft dienvolgens niet geaarzeld, de ondergeteekenden te gelasten, om van HH. EE, te verlangen, gelijk zij de eer hebben van bij de tegenwoordige nota te doen, dat dezelve de maatregelen mogen nemen, die zij zullen noodig achten, ten einde onmiddelijk de vrije gemeenschap te verzekeren tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noordbraband, alsmede tusschen genoemde vesting

en Duitschland. De ondergeteekenden, de dringende omstandigheden, en de treurige verwikkelingen in aanmerking nemende, die elk verwijl na zich zoude slepen, zullen zich gelukkig achten, indien zij binnen kort aan hun Hof de verklaring van HH. EE. mogen overzenden, dat de Belgen de voormelde gemeenschap overeenkomstig de laatste zinsnede van art. 4, moeten toelaten, en dat zij, voor zoo veel hen betreft, daartoe zullen mede werken. Van haren kant is de Nederlandsche Regering bereid, om bij het hervatten der onderhandelingen die te Zonhoven begonnen zijn, zich te verstaan over de bijzondere bepalingen, die reeds voorgesteld zijn of noodig geacht mogten worden, ten einde het geregeld gebruik dier gemeenschap te verwaarborgen De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid volijverig te baat, om aan HH. EE. de Heeren Buitengewoon Ambassadeur van Z. M. den Koning der Franschen en Eersten Secretaris van Staat van Z. Britannische Majesteit, de verzekering van hunne bijzondere hoogachting aan te bieden.

(*get.*) VERSTOLK VAN SOELEN. DEDEL.

Aan HH. EE. Mijne Heeren de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden bij de Conferentie van Londen.

LONDEN, *den 5den Augustus 1833.*

De ondergeteekenden, Buitengewoon Gezant en Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Franschen en Eerste Secretaris van Staat van Z. Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, hebben de nota ontvangen, met welker toezending HH. EE. de Heeren Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hen onder dagteekening van 27 Julij hebben vereerd.

De ondergeteekenden hebben zich beijverd, om van de zijde der Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Belgen, inlichtingen nopens den inhoud dier nota uit te lokken, en zij hebben de eer van aan HH. EE. de Heeren Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden een afschrift te doen toekomen van het antwoord, hetwelk zij te dien opzigte van Mijne Heeren de Belgische Gevolmagtigden ontvangen hebben.

De ondergeteekenden hopen, dat deze mededeeling aan HH. EE. Mijne Heeren de Nederlandsche Gevolmagtigden zal bewijzen, dat het Belgische Bestuur geenszins ongenegen is, om met dat der Nederlanden in overleg te treden over de opregte en volledige uitvoering der bepalingen van art. 4 der overeenkomst van 21 Mei.

Maar de ondergeteekenden kunnen te dezer gelegenheid niet nalaten aan HH. EE. Mijne Heeren de Nederlandsche Gevolmagtigden te doen opmerken, dat de Nederlandsche Regering tot hiertoe niet al de stappen gedaan heeft, die noodig zijn voor de volledige uitvoering van die bepaling der overeenkomst van 21 Mei, welke de vaart op de Maas betreft. De ondergeteekenden achten het dus van hunnen pligt om dringend van de Nederlandsche Regering te verlangen, dat de Commissarissen, die van de zijde van Z. M. den Koning der Nederlanden hebben moeten benoemd worden, om de uitvoering van die bepaling te regelen, onverwijld van de noodige voorschriften en volmagten voorzien worden, om zich met de Belgische Commissarissen te verstaan over de toepassing der bepalingen van de Overeenkomst van Mainz op de vaart der Maas langs den geheelen loop dier rivier, voor zoo verre deze bepalingen daarop van toepassing kunnen zijn. De ondergeteekenden behoeven niet te herinneren, dat hetgeen zij hier van de Nederlandsche Regering verlangen, niets meer is, dan de stipte uitvoering der Overeenkomst van 21 Mei; en zij zullen zich vergenoegen met aan HH. EE. Mijne Heeren de Nederlandsche Gevolmagtigden te doen opmerken, dat er meer dan twee maanden verloopen zijn sedert de uitwisseling der bekrachtigingen van deze overeenkomst, waarvan alle de bepalingen reeds voorlang hadden moeten uitgevoerd zijn.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om op nieuw aan HH. EE. de Heeren Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden de verzekering hunner hoogachting aan te bieden.

(*get.*) TALLEYRAND.
PALMERSTON.

Aan Hunne Excellentien, de Heeren buitengewoon Ambassadeur en Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Franschen en den eersten Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken enz., enz., enz.,

LONDEN, 14 September 1833.

De ondergeteekenden Gevolmagtigden van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden hebben de eer gehad van de nota van den 5den Augustus ll. te ontvangen, waarbij Hunne Exc. de Heeren buitengewoon Ambassadeur en Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Franschen en de eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken wel hebben willen antwoorden op de nota, die zij hen, onder dagteekening van den 27 Julij, ter zake der hinderpalen, van de zijde van Belgie in den weg gelegd aan de gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grens van Noord-Braband en tusschen gezegde vesting en Duitschland, hadden toegezonden.

In overeenkomst met den vredelievenden geest, waarna de Nederlandsche Regering zich rigt, is de tusschentijd, die na het ontvangen dezer nota verloopen is, door de Nederlandsche militaire Overheden besteed geworden tot het doen van pogingen, om zich over gezegd onderwerp met die van Belgie te verstaan; maar vermits de met dit doel aangewende pogingen vruchteloos gebleven zijn, hebben de ondergeteekenden bevel ontvangen om op nieuw van de Regeringen van Frankrijk en Groot-Britannie zoodanige maatregelen te verlangen, als aan deze het meest gepast mogten voorkomen, ten einde de uitvoering van dat gedeelte van art. 4 der overeenkomst van 21 Mei te verzekeren, hebbende zij tevens in last, om hunne aanvrage door de volgende ontwikkeling nader toe te lichten.

De grondslag der onderhandelingen, die te Zonhoven hebben plaats gehad, is duidelijk aangewezen in den geloofsbrief der Belgische Commissarissen, van welke de ondergeteekenden de eer hebben een afschrift hiernevens te voegen. Die geloofsbrief maakt het klaarblijkelijk, dat de te sluiten overeenkomst door de Belgische militaire Overheden zelve verlangd is geworden, en dat zij zich uitsluitend bepalen moest tot het regelen van al datgene, wat betrekking heeft op de te vestigen gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en Noord-Braband op den linkeroever der Maas, alsmede tusschen diezelfde stad en Aken op den regteroever, en omgekeerd. Zonder dezen kring te buiten te gaan, verstonden de wederzijdsche Commissarissen in hunne bijeenkomsten van de maand Julij, elkander over den meest regtstreekschen en gemakkelijksten weg tusschen Maastricht en Noord-Braband, te weten, dien van Winterslagen en Houthalen, en van daar langs den straatweg naar Valkenswaard. Tegen het einde van Julij werden de onderhandelingen eeniglijk geschorst uit hoofde der verklaring van de Belgische Commissarissen, dat zij den doortogt van krijgslieden niet anders konden toelaten, dan ongewapend, en ten getale van niet meer dan 25 man te gelijk. Zij verbonden zich evenwel, om nieuwe voorschriften ten aanzien van dit onderwerp te vragen en alsdan te Zonhoven terug te keeren.

Hoewel de militaire onderhandeling eerst den 15den Augustus, hervat werd, liet desniettemin de Nederlandsche Regering, ofschoon verstoken van het eenige voordeel, hetwelk in de overeenkomst van den 21sten Mei ten laste der Belgen was bepaald, dezen desniettemin al datgene genieten, wat te hunnen behoeve was vastgesteld.

Bij de nieuwe bijeenkomst der Commissarissen bevond men dat die van Belgie, wel verre van zich tot het eenig in geschil gebleven punt te bepalen, waaromtrent zij den doortogt eens in de 24 uren van 500 gewapende militairen toestonden, in plaats van den reeds overeengekomen weg, eenen anderen op den regter-oever van de Maas over Stein, Obbigt en Echt naar Wessen voorstelden, alwaar de militairen de Maas zouden oversteken, ten einde zich langs den linker-oever dier rivier, over Heersel, Stamproy en Weerd, naar den grens van Noord-Braband te begeven: welke laatste weg, blijkens den geloofsbrief der Belgische Commissarissen strijdig was met het bij de bijeenkomst vastgestelde beginsel, wordende in dien geloofsbrief alleen van den linker-oever gesproken, en zijnde die weg gedurende den regentijd gedeeltelijk onbruikbaar, terwijl op denzelven te Wessen geene brug bestaat.

Daarenboven bragten de gezegde Commissarissen een geheel nieuwe vordering te berde, door het verlangen der onderteekening van het volgende, aan de militaire overeenkomst, die men te sluiten had, geheel vreemde artikel: « Wat de vaart op de Beneden-Maas van Mook tot aan zee of den Rhijn, alsmede de toepassing der bepalingen wegens den Rhijn, die in de overeenkomst van Mainz van den 31sten Maart 1831 zijn vastgesteld, betreft, zoo zullen er onverwijld Commissarissen worden benoemd om gezamenlijk de plaatsing der tolkantoren en het bedrag van dat regt te regelen." Van dat oogenblik af moesten de Nederlandsche Commissarissen, als niet kunnende afwijken van de voorschriften, die hun volgens den grondslag zelven van de overeenkomst, van de zijde der Belgen voorgesteld, gegeven waren, wel de eenige partij kiezen, die hun overschoot, namelijk die om zich te verwijderen.

Het voorafgaande zal bij de Heeren buitengewonen Ambassadeur en Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en eersten Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken te minder twijfel overlaten over het regt der Nederlandsche Regering op den meest regelmatigen en regtstreekschen weg voor de gemeenschap met Maastricht, die door de Belgische Commissarissen zelven was aangeboden, en op het gebruik van dien weg door gewapende bataillons infanterie en door detachementen van andere wapenen, zoo als kavallerie en artillerie, van hoogstens 500 man, daar in de nota van Hunne Excell. van den 5den Augustus het beginsel der vrije gemeenschap met Maastricht niet betwist is.

Wat nu de vaart op de Maas betreft; toen de beide Mogendheden die vroegen, heeft het Hof van 's Gravenhage wel moeten gelooven, dat zij daarbij enkel op het openen dier vaart door Maastricht het oog hadden, op grond, dat de te Maastricht aan die vaart in den weg gelegde belemmeringen alle gemeenschap van de Belgische Boven-Maas met de districten, die tot aan Mook toe door de Beneden-Maas bespoeld worden en thans in het bezit der Belgen zijn, afsneden. Zie hier, waarop deze overtuiging steunde. In de eerste plaats kent men, gedurende de vijftienjarige vereeniging der beide landen geen voorbeeld van eene regtstreeksche Belgische scheepvaart van Luik tot aan den mond der Maas, of van daar tot Luik en andere aan de Boven-Maas gelegene plaatsen.

Ten tweede, zou de weinige diepte der rivier die vaart zonderling moeijelijk maken, daar een uit zee komend schip onder gewone omstandigheden de rivier niet zou kunnen opvaren, om tot in de Boven-Maas te geraken, en daar een van de Boven-Maas komend schip onder gewone omstandigheden de vaart op zee niet zou durven wagen.

Het geldt hier in de derde plaats geen definitief verdrag, geschikt om alle de belemmeringen van den handel weg te ruimen, maar eene voorloopige overeenkomst, volgens welke, behoudens de daarin uitdrukkelijk vermelde bepalingen, de tegenwoordige staat van zaken in zijne volle kracht blijft voortduren, en dienvolgens ook het verbod der Nederlandsche Regering van alle gemeenschap tusschen Holland en Belgie; een verbod, onfeilbaar insluitende dat de Belgische schepen op het Nederlandsche grondgebied de oevers van de Maas niet mogen aandoen.

In de vierde plaats is de vraag steeds uit hetzelfde oogpunt beschouwd geworden met opzigt tot de Schelde, alwaar de Belgische scheepvaart, onderrigt van het verbod, nooit getracht heeft om zich met een der Nederlandsche oevers in aanraking te stellen, en de Belgen hebben geen regt om te eischen dat zij op de Maas anders dan op de Schelde behandeld worden.

In de veronderstelling eindelijk, dat men niet zoo zeer op het oog had, om van de Boven-Maas naar de zee te varen, dan wel, om, eenmaal op de Maas aangekomen zijnde, van de zijtakken

dier rivier gebruik te maken, zal het van belang zijn zich te herinneren, dat, toen deze bedoeling in het 2de artikel der overeenkomst van 30 December 1832 aan den dag gelegd werd door de woorden »De Maas en hare zijtakken," de Nederlandsche Regering zich ten stelligste tegen deze redactie verzettede, met dat gevolg, dat de bijvoeging van het woord »zijtakken" uit de volgende ontwerpen en uit de geslotene overeenkomst verdween, en dat de Maas dien ten gevolge tot haren eigen loop beperkt werd.

Zal er meer noodig zijn om te doen blijken van de goede trouw van het Kabinet van 's Gravenhage, toen het zich verzekerd hield, dat bij den voorloopigen staat van zaken, de bepaling wegens de opening der Maas alleen strekte tot het wegnemen der beletselen, welke de vaart op deze rivier te Maastricht ondervond; in welke overtuiging het bevestigd moest worden door de woorden: «Openstelling der Maas," waarmede men sedert den opstand gewoon was de vrije doorvaart der Belgische vaartuigen door Maastricht te eischen? Om nu de Belgen in het genot van dit belangrijk voordeel te stellen, hetwelk bij de overeenkomst bedongen was, heeft de Nederlandsche Regering niet afgewacht of noodig geoordeeld eene overeenstemming van Commissarissen, waaromtrent de overeenkomst een volstrekt stilzwijgen bewaart, en waarvan voor de sluiting van een eind-verdrag nooit de rede kon zijn, gelijk uit de verschillende ontwerpen van dat verdrag blijkt: maar zij is terstond overgegaan tot de openstelling van de vrije vaart door Maastricht, terwijl zij de regten deed heffen volgens het Mainzer tarief in deszelfs meest beperkten zin; de belangrijkheid van welken maatregel genoegzaam blijkt uit het groot aantal vaartuigen, hetwelk sedert de eerste dagen van Julij door Maastricht gekomen is.

Steeds gewoon om hare verpligtingen stiptelijk te vervullen, heeft de Nederlandsche Regering de naauwgezetheid zoover gedreven, dat het Departement van Finantien, ofschoon aan de mogelijkheid der zaak twijfelende, bevel gaf, om aan het laatste kantoor op de Boven-Maas de Belgische vaartuigen niet af te wijzen, welke b. v. van Luik of Roermond kwamen, om zich onmiddellijk naar zee te begeven, en om evenzoo te handelen ten opzigte der vaartuigen, die uit zee kwamen en de Maas wilden opvaren, om zich naar Luik of Roermond te begeven. Ook bestaat er geen voorbeeld, dat er geklaagd zij over de afwijzing van een eenig Belgisch vaartuig, hetwelk aan den mond van de Maas, of aan de zijde van Mook gebruik had willen maken van de bepalingen der overeenkomst, zich naar de reglementen gedragende. Het zal overbodig zijn er bij te voegen, dat dit bevel alle aanvrage noodeloos doet worden om tusschen-kantoren te vestigen, alzoo die van Brielle en Katwijk (bij Mook) genoegzaam zullen zijn voor de heffing der regten volgens het tarief van Mainz, in het zeer onwaarschijnlijke geval, dat vaartuigen uit zee naar de Boven-Maas en omgekeerd wilden varen.

Uit dit vertoog blijkt, dat de Belgen zich in het volle genot bevinden der voordeelen, te hunnen behoeve bedongen bij de artikelen 3 en 4 der overeenkomst, en dat de Nederlandsche Regering ten deze alles in acht neemt en uitvoert, wat vereenigbaar is met den voorloopigen staat van zaken, die niet verward moet worden met de gevolgen, welke een definitief verdrag later zal moeten hebben; maar het Hof van 's Gravenhage kan niet langer dulden, dat men weigere om wederkeerig van de andere zijde de overeenkomst ten uitvoer te leggen, noch ook dat de Belgen, ondanks de duidelijke bewoordingen der tweede zinsnede van artikel 4 houdende, »dat de gemeenschap met de vesting Maastricht vrij en onbelemmerd zal wezen," met der daad deze gemeenschap betwisten; en zoo, tegen alle verwachting, de stappen, die de Regeringen van Frankrijk en Groot-Brittannie voegzaam zullen oordeelen te doen, om de uitvoering dier zinsnede te verzekeren, geene voldoende uitkomst mogten opleveren, dan zou de Nederlandsche Regering zich onverwijld genoodzaakt zien, om de noodige maatregelen te nemen, ten einde van haren kant in het genot te geraken der voordeelen, die zij op grond der overeenkomst geregtigd is te vorderen.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om bij herhaling aan HH EE. den Buitengewonen Gezant en Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Franschen en den Eersten Secretaris van Staat van Z. Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, de verzekering aan te bieden van hunne bijzondere hoogachting.

(*get.*) Verstolk van Soelen. S. Dedel.

Aan Mijne Heeren de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, enz.

London, den 29 September 1833

De ondergeteekenden, Zaakgelastigde van Frankrijk, en Eerste Secretaris van Staat van Z. Britannische Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, hebben de eer gehad de nota te ontvangen, welke de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot Hertog van Luxemburg, den 14den dezer aan hen gerigt hebben, ter zake van de onderhandelingen te Zonhoven en van de omstandigheden, welke tot de schorsing dier onderhandelingen hebben aanleiding gegeven; en zij moeten betuigen dat zij met groot leedwezen vernomen hebben, dat de Nederlandsche en Belgische Commissarissen, die zich te Zonhoven vereenigd hebben, met oogmerk om te voorzien in de uitvoering der bepalingen van art. IV der overeenkomst van 21 Mei 1833, niet tot eene schikking hadden kunnen komen.

De ondergeteekenden wenschen voor alles aan MM. HH. de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg het afschrift mede te deelen van eene nota, die zij den 3den dezer over hetzelfde onderwerp van MM. HH. de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Belgen ontvangen hebben, en die de wijze van zien te dezer zake, van hunne tegenpartij bevat. De ondergeteekenden alzoo, door elke der beide partijen geroepen zijnde, om een gevoelen over de vraagpunten in geschil uit te brengen, zullen trachten aan de van beide zijden hun voorgestelde vragen te voldoen, en eene hunnes inziens billijke uitlegging van art. IV der overeenkomst van 21 Mei 1833 ontwikkelen.

In de eerste plaats hebben de ondergeteekende nooit kunnen aarzelen te erkennen, dat de militaire gemeenschap der vesting Maastricht met Duitchland en Noord-Braband, vrij behoo de te zijn, en volgens de door beide partijen ingediende nota's schijnt dit beginsel ook niet door de Belgische Commissarissen betwist te worden; en in de tweede plaats schijnen de Nederlandsche Commissarissen te erkennen, dat zoo lang de wapenstilstand duurt en zoolang de staat van bezetting van grondgebied wederzijds op denzelfden voet als tegenwoordig, blijft, deze militaire gemeenschap natuurlijk aan eenige regelen onderworpen moet zijn, met opzigt tot de keuze van den weg en tot het maximum van Nederlandsche troepen, die te gelijker tijd langs dien weg zouden kunnen trekken.

Wat de keuze van den weg aangaat, moeten de ondergeteekenden doen opmerken, dat de schikkingen wegens het grondgebied, vastgesteld bij de 24 artikelen en bij het verdrag van 15 November 1831, aan den Koning Groot-Hertog een zamenhangend grondgebied tusschen de Oud-Hollandsche provincien en de vesting Maastricht verzekeren en dat de voorname reden, waarom de districten van Limburg op den regter Maasoever aan den Koning Groot-Hertog toegewezen zijn, daarin bestaan heeft, dat men de militaire gemeenschap van Maastricht niet wilde belemmeren, door eenig Belgisch grondgebied te stellen tusschen deze vesting en Duitchland aan den eenen en de Nederlandsche provincien aan den anderen kant.

Toen de Fransche en Engelsche Regeringen in den herfst van het vorige jaar de Regeringen van de Nederlanden en van Belgie uitnoodigden, om wederkeerig de plaatsen en het grondgebied te ontruimen, die destijds door elke derzelve bezet waren, en definitief aan de anderen moesten toebehooren, verklaarde de Belgische Regering bereid te zijn om aan deze uitnoodiging te voldoen, maar de Regering der Nederlanden weigerde zulks; en zoo deze wederzijdsche ontruiming nog niet heeft plaats gehad, dan ligt dit enkel aan de weigering van het Kabinet van 's Gravenhage.

Indien deze wederkeerige ontruiming tot stand gebragt was, dan zou de gemeenschap met de vesting Maastricht *ipso facto* vrij geweest zijn, omdat de Nederlandsche troepen en Overheden alle de districten van Limburg in bezit zouden hebben genomen, welke op den Regter-Maasoever aan den Koning-Groothertog zijn toegewezen, in ruiling tegen een gedeelte van Luxemburg en met het bepaalde oogmerk om deze zelfde gemeenschap te verzekeren.

Het komt dus aan de ondergeteekenden voor, dat de Regering der Nederlanden geen regt heeft om het genot te verwachten van een beteren weg voor de militaire gemeenschap tusschen Maastricht en de Hollandsche provincien, dan dien zij nu zoude bezitten, indien het verdrag van 15 November ten volle ware uitgevoerd geworden; en hun, naar het schijnt op goede gronden steunend, oordeel is, dat de bepaling van art. 4 der overeenkomst van 21 Mei betrekkelijk de militaire gemeenschap van Maastricht, de Belgische Regering niet verpligt, om voor die gemeenschap eenigen anderen weg aan te wijzen, dan die op den Regter Maasoever bestaat en door districten loopt, welke, volgens de 24 artikelen en het verdrag van 15 November 1831, bij eene eindelijke schikking van den Koning Groothertog moeten toebehooren.

Wat aangaat het aantal troepen, die gemagtigd zouden moeten worden, om in een enkel korps langs dien weg door te trekken, zoude men voor zeker de middelen in aanmerking moeten nemen, welke in die landstreek aanwezig zijn, om deze troepen te herbergen en voor derzelver onderhoud te zorgen; en de ondergeteekenden meenen, dat de zorg voor de belangen en het gerijf der ingezetenen van het oord, door hetwelk zij moeten heen trekken, vereischt dat de afdeelingen, welke in het geval zullen zijn van dezen weg gebruik te maken, niet talrijker zijn dan noodig is voor hunne eigene veiligheid tegen alle beleediging en aanranding; en het komt aan de ondergeteekenden voor, dat het voorgestelde getal van 500 man niet kan beschouwd worden als aan deze voorwaarden niet voldoende. Bijaldien echter de regeling der Nederlandsche dienst het wenschelijk maakte het getal van 500 eenigzins te vergrooten, dan houden de ondergeteekenden zich overtuigd dat de Belgische Regering niet zoude weigeren, om aan zulk eene bedenking gehoor te geven.

Met opzigt tot het tweede vraagpunt in geschil, hetwelk de vaart op de Maas betreft, kunnen de ondergeteekenden even weinig aarzelen te verklaren, dat artikel 4 der overeenkomst van 21 Mei 1833 stellig eischt, dat deze vaart langs den geheelen loop der rivier weder vrijgesteld worde, en dat de bepalingen der overeenkomst van Mainz nopens de Rhijnvaart op de vaart langs de Maas worden toegepast, in zoo verre zij daarop van toepassing kunnen zijn.

De ondergeteekenden kunnen zich niet vereenigen met de uitlegging, die de Nederlandsche Gevolmagtigden aan art. 4 der overeenkomst van 21 Mei 1833 hebben trachten te geven, en ten gevolge waarvan dit artikel geene andere uitwerking zou hebben, dan om aan de van Luik komende schuiten de vrijheid te geven, om onder de brug van Maastricht door te varen.

Dit artikel kan niet in eenen zoo beperkten zin uitgelegd worden; het is algemeen, en eischt dat de vaart op de Maas, langs derzelver geheelen loop, voor den handel opengesteld worde, met toepassing op die rivier van de voor den Rhijn vastgestelde reglementen.

De Nederlandsche Gevolmagtigden verklaren bij hunne nota, dat zij het onnoodig achten om hunne Commissarissen te gelasten zich met de Belgische Commissarissen te verstaan over de toepassing op de Maas van de Mainzer overeenkomst, omdat de overeenkomst van 21 Mei omtrent dit punt het stilzwijgen bewaart.

De ondergeteekenden kunnen niet nalaten hunne bevreemding te betuigen, van een zoo onverwacht argument in zulk eene mededeeling te ontmoeten.

(*Zie verder het bijvoegsel.*)

Bijvoegsel der Javasche Courant.

WOENSDAG den 19den Februarij 1834.

Waarom heeft dan toch de Nederlandsche Regering Commissarissen benoemd, belast, om zich met Belgische Commissarissen te verstaan over de noodige schikkingen ten einde de vrijheid der militaire gemeenschap met Maastricht daar te stellen?

De overeenkomst van 21 Mei bewaart over het zenden van zulke Commissarissen het stilzwijgen, en toch heeft de Nederlandsche Regering ingezien, dat het benoemen derzelve het vereischte middel was, om deze bepaling ten uitvoer te doen leggen. Het doel willende, heeft zij ook de eenige middelen aangegrepen, waardoor dat doel kon bereikt worden. Daarom heeft de Regering der Nederlanden Commissarissen benoemd, hoewel dan ook de overeenkomst van 21 Mei daarvan geene de minste melding maakt.

De overeenstemming van de beiderzijdsche Commissarissen is blijkbaar even noodzakelijk, om de wijze van toepassing van de bepalingen der Mainzer overeenkomst op de Maas te regelen; en waarom zou uit het stilzwijgen der overeenkomst, in het eene geval wel, in het andere geval niet, eene tegenwerping ontleend moeten worden? Wel is waar dat de overeenstemming van Commissarissen, om de vrije gemeenschap met Maastricht daar te stellen eene voor Holland voordeelige schikking ten gevolge moet hebben, terwijl diezelfde overeenstemming tot daarstelling van de vrije vaart op de Maas eene voor Belgie voordeelige schikking ten gevolge zal hebben. Maar de ondergeteekenden stellen te veel vertrouwen in de eer en de goede trouw van de Nederlandsche Regering, om te gelooven, dat dit verschil in de uitkomsten de reden zou kunnen zijn van eenig verschil in hare wijze van zien.

Overigens schijnt het argument op zich zelve aan de ondergeteekenden toe, niet op gezonde redenen te steunen. Want, wanneer twee contracterende partijen zich tot de uitvoering van eenige acte verbinden, dan verbinden zij zich natuurlijk te gelijker tijd om alle de noodige maatregelen te nemen, ten einde tot het voorgestelde doel te geraken; en indien men alle de meer bijzondere schikkingen, waartoe zij tot bereiking van het doel mogten kunnen besluiten, in de overeenkomsten waarbij zij zich verbinden moesten uitgedrukt worden, dan zou het gevolg daarvan zijn, dat deze stukken, in plaats van met eene altijd wenschelijke bondigheid te worden opgesteld, slechts eene verwarde verzameling zouden opleveren van betwistbare bepalingen.

In alle gevallen zijn de ondergeteekenden bereid te erkennen, dat er in de overeenkomst van 21 Mei niets is, hetwelk de Nederlandsche Regering noodzaakt, om aan de Belgische onderdanen te vergunnen, van op haar grondgebied te komen of Belgische koopwaren op hetzelve binnen te brengen.

De Belgen hebben op grond van deze overeenkomst het regt, om de Maas in derzelver geheelen loop stroom op- en afwaarts te bevaren; maar zij hebben voorzeker geenerlei regt om binnen de grenzen van het Nederlandsche grondgebied aan wal te komen, ten zij de Regering der Nederlanden hun daartoe verlof geeft.

De ondergeteekenden kunnen deze mededeeling, die zij gelijkelijk aan de beide partijen rigten, niet besluiten, zonder te betuigen, dat zij uit de lezing der beide notas waarop deze tot antwoord dient, met diep leedwezen gezien hebben, dat er tot hiertoe zoo weinig stappen gedaan zijn tot bereiking van het doel, om dien geest van verbittering tusschen de beide partijen te verzachten, die het ongelukkige maar natuurlijke gevolg geweest is van hunne afscheiding. De ondergeteekenden voeden evenwel het vertrouwen, dat de Nederlandsche en Belgische Regeringen derzelver wederzijdschen toestand in ernstige overweging zullen nemen, en dat zij, ziende hoe voordeelig het voor elk hunner zijn zoude indien met het finaal ophouden van den staat van oorlog de goede verstandhouding hersteld wierd, en de vijandige betrekkingen tusschen de beide volken zoo spoedig mogelijk door betrekkingen van goede nabuurschap vervangen wierden, bij de onderhandelingen te Zonhoven blijken zullen geven van dien geest van verzoening, die de aldaar te beramen schikkingen tot een gelukkig voorteeken kunnen doen strekken van gewigtiger en duurzamer overeenkomsten tusschen de beide landen.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar om aan MM. HH. de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg de verzekering hunner bijzondere hoogachting aan te bieden.

(*get.*) A. DE BACOURT. PALMERSTON.

Aan Mijne Heeren den Zaakgelastigde van Frankrijk en den eersten Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken.

LONDEN, *den 18den october 1833.*

De ondergeteekende Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden heeft niet nagelaten, om de nota, welke de Heeren Zaakgelastigde van Frankrijk en de eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken hem de eer hebben aangedaan, den 29sten September toe te zenden, ter zake der omstandigheden, die de schorsing der Conferentie van Zonhoven ten gevolge hebben gehad, aan zijn Hof te doen toekomen.

Ofschoon ook de Nederlandsche Regering vooruit gezien had, dat de eenvoudige en duidelijke redenering en uiteenzetting, die in de nota harer Gevolmagtigden van den 14den September laatstleden vervat was, niet wederlegd zouden worden, zoo is daarom haar leedwezen te grooter geweest van te vernemen, dat het genot der vrije gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noord-Braband, alsmede tusschen die vesting en Duitschland, welke in de tweede zinsnede des vierden artikels van de overeenkomst van 21 Mei uitdrukkelijk bepaald is, desniettemin betwist bleef worden. Deze onverwachte uitslag, die noch een staatkundig noch een militair belang tot beweegreden kan hebben, en met philantropische beginselen moeijelijk is overeen te brengen, vermits toch alleen de personen, die de bezetting van Maastricht uitmaken, daardoor lijden, heeft het Kabinet van 's Gravenhage genoopt, om den ondergeteekende met het geven der volgende ophelderingen te belasten.

Daar de overeenkomst van 21 Mei met Frankrijk en Groot-Britannie was gesloten, meende het Hof van 's Gravenhage van die beide Mogendheden te kunnen verlangen, niet slechts, dat zij derzelver gevoelen over het thans aanhangige vraagstuk uitteden, maar ook de maatregelen namen, die aan dezelve het meest gepast zouden voorkomen, om de uitvoering van het bedoelde gedeelte van artikel 4 der overeenkomst te verzekeren. Vermits er toch geen verband tusschen die overeenkomst en de 24 artikelen bestaat, welke laatste niet door Nederland aangenomen werden en welker aanneming ook de overeenkomst van 21 Mei overtollig zou gemaakt hebben, zoo kan de Nederlandsche Regering thans geene andere redenering toelaten, dan die op de letter der overeenkomst gegrond is. Daarin wordt in het algemeen van » de gemeenschap" gesproken en deze geenszins tot den regter-oever van de Maas beperkt. Is daarenboven, zoo als in de nota van den 14den September wordt aangetoond, die weg onbruikbaar en zonder brug, en worden in het land, dat men niet bezet, geene herstellingen gedaan en de noodige aanbouw bewerkt, dan is het blijkbaar, dat men zich met deze aangewezen weg niet tevreden kan stellen.

In de Nederlandsche nota van den 14den September is het vraagstuk omtrent de vaart op de Maas, gedurende het in werking zijn der voorloopige overeenkomst, met zulk eene volkomene rondborstigheid behandeld, dat het Kabinet van 's Gravenhage zich te regt mag verwonderen, dat die nota niet heeft kunnen dienen, om alle tegenwerpingen te wederleggen, allen tegenstand te doen ophouden.

De overeenkomst van Mainz is een verdrag, waarmede Belgie niets te maken heeft, en dat elke Oeverstaat in overeenkomst met de letter van deszelfs bepalingen heeft uitgevoerd. Indien de Belgische schepen, in weerwil der opgetelde en voor een iegelijk begrijpelijke hinderpalen, de Maas kunnen of willen opvaren, of tot aan de zee afvaren, zonder de bestaande verbodsmaatregelen te overtreden, dan zullen zij langs den geheelen loop dier rivier reglementaire bepalingen in werking vinden, welke evenzeer onafhankelijk van alle vreemde bemoeijenis gemaakt zijn, als die door Nederland op den Nederlandschen Rhijn zijn gemaakt, hebbende geen der Oeverstaten zich daaromtrent met iets anders bemoeid, ten zij met de zorg, om voor de naauwgezette uitvoering der wederzijdsche verbindtenissen te waken. Aan geene voorloopige schikking valt alzoo te denken; zij is wegens den vorm niet mogelijk en wordt door de overeenkomst van den 21sten Mei niet voorgeschreven. De Maas is voor de Belgische schepen geopend; de overeenkomst van Mainz is daarop toepasselijk: maar die toepassing komt aan Nederland toe. Indien bij de uitvoering der daartoe betrekkelijke maatregelen, tegen alle verwachting aan, zich klagten deden hooren, dan zullen die klagten worden opgelost tusschen de onderteekenaars der voorloopige overeenkomst, waaraan Belgie geheel vreemd is.

De gemeenschap met Maastricht moet in allen opzigte in eene geheel andere kathegorie gerangschikt worden.

Daar geldt het geene administrative maatregelen, door ieder op het grondgebied te nemen, hetwelk hij volgens eene reeds bestaande overeenkomst bezit, en bij welke overeenkomst alles genoegzaam geregeld is, maar het vestigen van eene onmiddellijke aanraking met de bewoners van een naburig land, die nog onder de wapenen zijn; daarenboven geldt het hier eene zuiver militaire schikking, voor welke, zoo men botsingen wenschte voor te komen, men moeijelijk eene afspraak tusschen de wederzijdsche bevelhebbers kon missen. Zoodanig was dan ook het doel der militaire onderhandeling, die ten gevolge der openingen en volmagten van den Generaal Hurel van den 11den Julij, door den Hertog van Saksen-Weimar en den Generaal Dibbets werd toegestaan. Het was eerst bij de hervatting der overeenkomst te Zonhoven, dat de Nederlandsche Commissarissen de onaangenaamheid ondervonden van te bemerken, dat met eene militaire zaak eene aanmatiging gemengd wierd, welker doel te moeijelijker te raden is, om dat, terwijl tegen het te 's Gravenhage ten aanzien der vaart op de Maas aangenomen stelsel geenerlei klagt kon worden ingebragt, eene afspraak te dien aanzien noch door het vroeger voorgevallene, noch door de letter der ten uitvoer te leggen overeenkomst geregtvaardigd kon worden. Sedert drie jaren zijn dikwijls tusschen Nederlandsche en Belgische officieren onderhandelingen gevoerd; maar nimmer kwamen daarbij zaken in aanmerking, waardoor punten van staatkundigen aard en die voor het eind-verdrag bewaard zijn, voorbarig beslist konden worden. Nog onlangs, om slechts één enkel gelijksoortig voorbeeld aan te halen, stelde de Engelsche Minister bij het Duitsche Bondgenootschap, in eene nota van den 17den Junij, aan de Bondsvergadering eene schikking tusschen den militairen Bevelhebber der vesting Luxemburg en een Belgisch officier voor, en eindigde daarbij zijne nota met deze woorden, » dat hij zich vleide, dat de Bondsvergadering het voor-»gedragene ontwerp niet zou afkeuren, omdat de schikking van »zuiver militairen aard zou zijn en geene andere bepalingen zou »inhouden, dan die door de militaire Overheid uitgevoerd moesten

»worden, zoo als dan ook de schikking enkel tot bewaring strek-»te, als een maatregel van politie beschouwd kon worden, en het »vraagstuk omtrent de Souvereiniteit onaangeroerd zoude laten.

De Nederlandsche Regering vleit zich, dat deze nadere ophelderingen allen twijfel, die nog over deze zak zou kunnen bestaan. zullen wegnemen, en het is overeenkomstig met derzelver geest, dat de militaire Overheid op het voorstel van den Generaal Hurel tot het houden eener nieuwe bijeenkomst te Zonhoven geantwoord heeft, hopende zij, dat de uitslag daarvan haar van de verpligting zal ontslaan, om van haren kant maatregelen tot het verwerven van het genot van eene vrije en onbelemmerde gemeenschap met de vesting Maastricht te nemen.

De ondergeteekende, enz.

(get.) S. DEDEL.

ADVERTENTIEN.

De directeur generaal van financien maakt mits deze bekend, dat de koopschat van het op de publieke gouvernementsveiling van den 7 dezer verkochte banka's tin, even als van de koffij, door de koopers zal kunnen worden betaald, bij 's lands kassen te Samarang en Soerabaija.

BATAVIA, *De Directeur Generaal voornoemd,*
den 13den februarij 1834. J. C. REIJNST.

—De resident van Batavia in ervaring gekomen zijnde dat vele eigenaren van ledige erven om, bij of binnen de stad Batavia, nalatig zijn in het gelijkmaken en zindelijk onderhouden derzelve, zoo als bevolen is bij art. 1 der resolutie dd. 5 april 1825 no. 5, terwijl andere ingezetenen niet aan hunne verpligting voldoen om bij het ondernemen van timmeragien, ingevolge art. 2 der rooimeesters instructie dd. 8 februarij 1825 no. 23, den rooimeester daarover bevorens te raadplegen en de fondamenten te doen rooijen, herinnert die eigenaren en ingezetenen aan de even aangehaalde bepalingen, onder aanbeveling om te zorgen dat de ledige erven binnen den tijd van eene maand, gerekend van heden, worden opgeruimd en schoongemaakt; zullende bij verdere nalatigheid ten dezen, de daarop gestelde boeten en poenaliteiten zonder oogluiking worden toegepast.

BATAVIA, *De Resident voornoemd,*
den 15den feb. 1834. VAN CATTENBURCH.

—De Resident van Batavia, verwittigt bij deze het Bataviaasch publiek, dat het vertrek van den post van hier naar Buitenzorg, des dingsdags en vrijdags, voortaan, op een ure na den middag bepaald is.

BATAVIA, *De Resident voornoemd,*
den 17den februarij 1834. VAN CATTENBURCH.

—De resident van Samarang maakt mits deze aan de ingezetenen bekend, dat, krachtens de daargestelde bepaling bij Resolutie van den Gouverneur Generaal in Rade, d.d. 21 maart 1832 no. 24, de belasting op het houden van paarden en wagens over het jaar 1834, in eens en bepaaldelijk vóór of uiterlijk op ultimo maart aanstaande zal moeten worden aangezuiverd, onder verbeurte van de boete bij art. 20 van het reglement voor deze belasting bepaald; zullende ten dien einde voor de bewoners der stad en voorsteden van Samarang alle dagen, met uitzondering van zon- en feestdagen, worden gevaceerd ten kantore van den kollecteur der landelijke inkomsten, terwijl de inwoners der afdeeling Salatiga aan den assistent resident aldaar, en die van de afdeelingen Kendal, Demak en Grobogan, de door hun verschuldigde belasting bij de respectieve onder-kollecteurs, zullen moeten voldoen.

SAMARANG, *De Resident voornoemd,*
den 8sten febr. 1834. P. LE CLERCQ.

—Debiteuren van het vendu-departement, welke tot hiertoe verzuimd hebben om hunne rekeningen, over de maand october a. p. te voldoen, worden bij deze herinnerd dat de aanzuivering van die schuld, uiterlijk voor den 28sten dezer, ten vendu-kantore moet geschieden, wanneer zij zich tegen geregtelijke vervolgingen wenschen te vrijwaren.

De waarn. Superintendent van het vendu-
BATAVIA, *departement,*
den 18den februarij 1834. F. H. HAASE.

—Het vendu-departement te Soerabaija, maakt bij deze bekend, dat in den vervolge, alle debiteuren, na omme komst van vier maanden, zonder voorafgaande aanmaning zullen worden opgegeven, ten einde tot voldoening van hun debet, in regten te worden aangesproken.

De Superintendent van het vendu kantoor,
SLUIJTER.

EDICTALE CITATIEN.

Alzoo president en leden in den raad van justitie te Batavia, aan Mr. *P. C. Ardeich*, advokaat, namens den sequester en curator ad lites der insolvente boedels te Batavia, en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen *A. L. Fransze*, laatst ambtenaar op wachtgeld; *J. de Vries*, in leven pakhuismeester te Tjicao; *G. Tonkens*, waarnemend opziener bij 's lands drukkerij en *S. Strelitz*, buiten beroep; hebben verleend citatien bij edicte tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie vermeenen te hebben, op en tegen de voornoemde boedels, en bepaald den dag van regten tegen donderdag den 20sten maart 1834.;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij gemelden raad, dagvaard elk en een iegelijk, die eenige actie of pretentie, op en tegen de voornoemde boedels vermeenen te hebben, om op donderdag den 20sten maart 1834, des morgens te acht ure, te compareren ter rolle van meergemelden raad, ten einde aldaar hunne pretentien aantegeven en te verifieeren, en voorts te zien en hooren procederen tot het judicium preferentiæ en concurrentiæ.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd na voorgaande klokslag van de puije van het raadhuis te Batavia, den 10den februarij 1834.

De deurwaarder en exploiteur voornoemd,
SCHOUTEN.

—*Voor de lande.*

Alsoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, op het daartoe door den fiskaal bij denzelven raad Mr. *Carl Hultman* R. O. voor en van wege het gouvernement van Nederlandsch Indie in dato 3 dezer gedaan verzoek hebben verleend citatie bij edicte ad valvas curiæ op en tegen allen en een iegelijk, die vermeenen mogten eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben:

1. Op een bedrage van *f* 55 (vijf en vijftig guldens) koperen munt, zijnde het provenu van eene op publieke vendutie verkochte defecte praauw bessie, met derzelver mast, als mede eene jatie houte balk gevonden aan den oostkant van het strand van karimon *Java*, en

2. Op een bedrage van *f* 10 (tien guldens) koperen munt, zijnde het provenu van eene op publieke vendutie verkochte praauw sampang, mede aldaar aan strand gevonden.

Zoo is het dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij voornoemden raad, bij deze dagvaard, elk en een iegelijk, welke zouden vermeenen eenig regt, actie of pretentie te hebben op de bovengenoemde vendurendementen tot een gezamenlijk bedrag van *f* 65; om op woensdag den 19den maart 1834 des morgens ten half acht uren, ter openbare rolle van meergemelden raad, in persoon, dan wel bij gemagtigden te compareeren, ten einde hunne pretentie aantegeven, te verifieren, en voorts te procederen als naar regten, sub poene; dat aan de noncomparanten een eeuwig stilzwijgen zal worden opgelegd, en dat voor het profijt van dien, of bijgebreke van eene deugdelijk bevondene pretentie, de meergemelde provenuen der verkochte praauwen enz. zullen worden verklaard aan den lande te zijn vervallen.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd voor de puije van het raadhuis te Samarang den 12den februarij 1834.

De deurwaarder voornoemd,
A. PIJL.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

—Op de vendutie van heden bij den heer *van Olpen*, zullen wegens vertrek mede nog worden verkocht de ondervolgende slaven: *Serunta*, ook genaamd bappa *Kodok*, huis en lijfjongen, met zijn dochter *Kodok*, lijf en huismeid en naaister en haar zoontje *Mian*; *Pleva*, ook genaamd *Pissa* huismeid en naaister en hare kinderen, *Bietjoe*, ook genaamd *Pallus* lijfjongen en muzijkant en *September* ook genaamd *Oedien* aankomendejongen, benevens eenige spannen goede wagenpaarden en twee rijpaarden.

—Op vrijdag den 28sten februarij 1834 zal op goenongsaharie, bij publieke vendutie verkocht worden voor rekening van den boedel van wijlen den heer *C. Jung* als:

Eenige goud en zilverwerken, een partij afbraak, die dagelijks aldaar is te zien; alsmede eenige vaatjes verfwaren, lijn en klapperolie, glaswerken, fraaije schilderijen, thee serviesen, welluidende draaiorgels, hangstolpen, astrale lampen, enz.

En precies te 11 uren.

Een slaven jongen genaamd *Onverwacht*, benevens vijf perceelen gelegen achter het paleis te weltevreden, als:

litt. D 1. bebouwd met een klein huis van steen en bamboesen met pannen gedekt; verhuurd tot ult: junij 1834 à *f* 10, zilver 's maands.

litt. D 2. bebouwd met een onvoltooid steenen huis.

litt. D 3. een stuk ledige grond.

litt. D 4. bebouwd met een bamboesen huis op steenen rollagen en houte stijlen en bamboesen bijgebouwen; alles met attap gedekt, verhuurd tot ult: junij 1834 à *f* 25 zilver 's maands.

litt. D 5. bebouwd met een bamboesen huis op steenen rollagen en houten stijlen en bamboesen bijgebouwen; alles met atap gedekt, verhuurd tot ulto. junij 1834 à *f* 25 zilver 's maands.

—Bij de ondergeteekenden, zijn factuursgewijze verkrijgbaar, de goederen, aangebragt per het Nederlandsch schip HELENA CHRISTINA, kapitein *B. J. Martens*, als roode wijn van de heeren E. Suermondt en Zn. en Co. jenever, mineraalwater, boslemmer-messen, ijzer in staven, drogerijen, eau de cologne, spiegels, kramerijen,

likeuren, boter, hammen, rookvleesch, kaas, een uitgezochte partij lijwaden, enz.

BROUWER, NOLTHENIUS en Co.

BATAVIA, 13 februarij 1834.

—Te koop, een koetsier met zijne vrouw, zijnde kindermeid bij F. RIJNHART.

—Wissels op Nederland en Engeland bij

GEVERS en VAN BRAAM.

BATAVIA, 18 februarij 1834.

—Versche hollandsche aardappelen aangebragt per de jonge ADRIANA, tegen civielen prijs te bekomen bij

ARON LEVIE en VAN DEN HEUVEL.

—Te koop, eene fijne naaister en lijfmeid. Adres bij

CORNETS DE GROOT.

HUWELIJKEN.

—Getrouwd [illegible] Majoor der Inf. Ridder der M. W. Orde der [illegible], weduwenaar van G. W. Rooseboom,

met

A. C. F. VAN AFFELEN.

SAMARANG, den 5den februarij 1834.

GEBOORTEN.

Te Amsterdam op den 6den october 1833, beviel zeer voorspoedig van een welgeschapen zoon, *Theodora Mechtelda ten Cate*, geliefde echtgenoot van

B. W. VAN STRATEN.

—Bevallen van eenen zoon, de geliefde echtgenoot van

W. VELDMAN.

BATAVIA, 14 februarij 1834.

—Heden verloste van een zoontje, de echtgenoot van

den 16den februarij 1834. S. J. DOMBURG, *kapt. pl. komm. van Batavia.*

—Op heden beviel voorspoedig, ofschoon ontijdig, van een welgeschapen zoon, *C. [illegible] Langewagen*, hartelijk geliefde echtgenoot van

A. VAN DER LEEUW.

PADANG, 16 januarij 1834.

STERFGEVALLEN.

Den [illegible] februarij 1834, overleed [illegible] Rembang, mijne gedissolveerde vrouw, mevrouw *Sophia Charlotta Ridderschoven*, aan eene bloedziekte, in haar 60 jaar, [illegible] op den 25sten januarij 1834 te voren, bij [illegible], hare kleinzoons *Christiaan* en *Karel [illegible] Sack*, nagelatene kinderen, van wijlen onzen [illegible] den 10den november 1833 ten mijnen huize overleden zoon *Ernst Christiaan Wilhelm Sack* (uit hoofde alle onze andere kinderen voor gemelden *Ernst* reeds overleden waren) tot hare universele Erfgenamen, benoemd en aangesteld had. Haar stoffelijk overblijfsel ruste in vrede.

BATAVIA, *De Ridder en oud President*
den 19den feb. 1834. *der Algemeene Rekenkamer*

H. J. A. SACK.

—Na dat mij, slechts eenige maanden geleden, het ongeluk getroffen heeft, om mijnen dierbaren echtgenoot te verliezen, zoo is mij heden, tot mijne bittere droefheid, ook mijn eenigst kind, in den ouderdom van drie jaren en [illegible], door den dood ontrukt.

M. W. BARRET.

[illegible] 1834. wed. *Fischer.*

—Heden overleed alhier, de 2de luitenant *J. W. Donleben.* Crediteuren en debiteuren worden verzocht, zich binnen zes weken aan te melden, bij de ondergeteekende kommissarissen

WELTEVREDEN, H. M. LANGE, *1ste luit.*
den 12den feb. 1834. B. LÖWE, *2de luit.*

—Tot onze innigste smart zijn, den 9den september 1833, onze behuwdzoon *A. J. Willems*, en den 16den dier maand, onze veelgeliefde moeder *D. Weutzger* weduwe *Kerckhoffs*, te 's Hertogenbosch, aan de [illegible] overleden.

F. F. SCHULTZE.
J. A. SCHULTZE.
geb. Kerckhoffs.

—Op den 1sten januarij 1834, overleed alhier in het hospitaal te fort van der Capellen, ter westkust Sumatra, *G. Wagner* 2de luitenant bij het bataillon reserve no. 1.

Al die genen welke iets te vorderen hebben of wel verschuldigd zijn, gelieven binnen 3 maanden aangifte of betaling te doen aan de

Kommissarissen in den boedel,
POTTERS, *2de luit. adjudant.*
RAAFF, *2de luitenant.*

—Heden den 31sten januarij jl. overleed *Christiaan Dotrego*, in leven koopman alhier.

Crediteuren en Debiteuren worden verzocht, zich te melden, binnen drie maanden na dato dezer, aan de ondergeteekenden, terwijl degenen voor wien zich de overledene als borg mogt hebben geïnterponeerd, verzocht worden, zich van andere borgen te voorzien.

De testamentaire executeuren,
SUMANAP, W. FRANSZ,
den 8sten februarij 1834. J. F. PHEFFERKORN.

—Overleden den 12den februarij 1834 te Batavia, Mevrouw de wed. *Guez de Coutray*, geb. *de Gavanon.*

NAGELATEN BOEDELS.

Degenen welke iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn, aan de nalatenschappen van de volgende abintestato overleden personen, als van wijlen den inlander *Ismael Ibnoe Djapar*, de inlandsche vrouw *Saida Ibnoe Djapar*, den javaan *Hadjie Abdul Cadier*, de balinesche vrouwen *Njeij Tengawang*, *Roosse* in de wandeling genaamd, *Ma Shael*, de chinezen *Lie Engtjong* en *Nio Apat*, den inlander *Saboedien*, de inlandsche vrouwen *Noorlliet*, *Njeij Sapiera* ten regten *Tjepira*, den Arabier *Seck Paxjan Bin Abdulla Bejubran*, de inlanders *Mochamad Jubidie*, *Makiel*, de inlandsche vrouw *Njeij Manoe*, alhier, [illegible] *Oeij Pangaan*, op de bazaar *Tangerang*, den inlander *Bariem Bappa Berra*, op het land *Kadaoen Batoe Tjeper*, den voortvlugtige javaan *Soera Derio*, en de voortvlugtige chinezen *Lim Thee*, *Ko Jantjie* en *Lim Hiang* of *Lim Giang*, worden verzocht, uiterlijk binnen den tijd van *drie* maanden, daarvan aangifte of betaling aan het kollegie van boedelmeesteren te doen.

Namens het kollegie voornoemd,

BATAVIA, *De Secretaris.*
den 17den februarij 1834. C. A. G. ROMSWINCKEL.

—Degenen welke iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn, aan den boedel van wijlen den, op den 20sten december 1833, te Indramaijoe overleden en te Cheribon te huis behoorende Chinees *Ang Tjieo*, worden verzocht om uiterlijk binnen den tijd van drie maanden, aangifte of betaling te doen aan

De agenten der Bataviasche weeskamer te Cheribon,
CHERIBON, B. W. VAN DEN BOOGAART.
den 10den februarij 1834. F. H. MOLS.

—*Proclama.* De weeskamer te Soerabaija, roept bij dezen elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van of verschuldigd is, aan den boedel van wijlen den koloniale zeevarende *J. van der Linde*, om daarvan aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer.

SOERABAIJA, *De Secretaris,*
den 8sten februarij 1834. OOSTHOEK.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

Huiscollecte ten behoeve der Kerk en Armen der Roomsch-Katholieke Gemeente te Batavia, over het eerste kwartaal 1834.

Op maandag den 24sten februarij, over Tanna-Abang en Koningsplein, door het lid *J. A. van Berkel.*

Op dingsdag den 25sten februarij, over Rijswijk, Noordwijk en Molenvliet, door het lid *F. J. du Chateau.*

Op woensdag den 26sten februarij, door Batavia, de Prinsenlaan en Jacatra, door het lid *H. J. de Wit.*

Op donderdag den 27sten februarij, over Weltevreden en Goenongsaharie, door den heer *J. de Harregnij Brouwer.*

Op vrijdag den 28sten februarij, over Passar-baroe en Meester-Cornelis, door den heer *M. Joosten.*

Het R. K. Kerk en armen bestuur te Batavia,
De Voorzitter,
J. H. SCHOLTEN.
Ter ordonnantie van denzelven.
Het Lid en Secretaris,
DU CHATEAU.

—De vinder van twee stukken laken, gelieve, tegen eene belooning, dezelve aan den eigenaar terug te bezorgen; adres 's Lands Drukkerij.

—Men verlangd, eenen bekwamen kok, en eene fijne naaister, lijfeigenen liefst tot eene familie behoorende. Adres ter lands drukkerij.

—De debiteuren van de ondergeteekende worden verzocht, om hunne schulden binnen den tijd van drie maanden aan de teekenaresse te komen voldoen, zullende bij gebreke van dien geregtelijk worden vervolgd.

SALATIGA, den 11den feb. 1834. wed. VAN TOL.

POST-KANTOOR.

Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat op morgen woensdag den 19den dezer, zal gesloten worden het brieven-paket voor Holland, per het schip IDA ALEIJDA, kapitein *J. Sipkes.*

BATAVIA, *De Postmeester,*
den 18den feb. 1834. P. A. BIK.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Vracht en passage naar Nederland, met het Nederlandsche Fregatschip HELENA CHRISTINA, kapitein *B. J. Martens*, adres bij den kapitein of bij

BROUWER, NOLTHENIUS en Co.

BATAVIA, *13 februarij 1834.*

—For Freight or Charter to New-South-Wales, van Diemens-Land, Zwan-River, or the Mauritius, the Eng. brig HELEN, Captain *Taylor.* Apply to

MILNE & BLANCKENHAGEN.

SOURABAYA, *8th Feb. 1834.*

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. van der Viane, vertrekt met verlof naar Europa.

De genen welke iets van hem te vorderen hebben, worden verzocht betaling bij hem te komen erlangen, binnen den tijd van drie weken, gerekend van heden.

De heeren *J. K. Hora Siccama*, *B. A. Bik* en *J. H. van Stockenburg Juffing*, zijn wel zoo goed geweest, zijne volmagt op zich te nemen.

BATAVIA, *14 februarij 1834.*

—*J. van Schoor* vertrekt, met verlof, naar *Nederland.*

—*Hesling Koopman* verlaat java; de heeren *J. J. Lefeber* en *T. J. Cantervisscher* zijn zijne gemagtigden.

—De gepensioneerde 1ste luitenant *Paardekoper*, vertrekt naar Nederland; *J. H. Möller*, is zijn gemagtigde.

SAMARANG, *den 10den februarij 1834.*

—*H. Lejman* en *S. Munsoa*, vertrokken naar Padang.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood de 14 oncen . .	»	30	»	35	»	33
Varkens-vleesch het kattie . .	»	40	»	36	»	32
Ossen vleesch het ℔	»	25	»	20	»	16

MARKTPRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst eerste soort per koijang .	172	»	144	»		
Idem tweede soort per koijang .	151	»	135	»	180	»
Idem derde soort per koijang .	139	»	120	»		
Idem eerste soort per gantang (à picol)	»	70	»	51	»	»
Idem tweede soort per gantang .	»	63	»	48	»	»
Idem derde soort per gantang .	»	59	»	45	»	»
Koffij per pikel	34	»	35	»	28	»
Klapper-olie per takker van 23 bottels	7	60	6	60	9	90
Katjang-olie per takker van 23 bottels	6	15	5	60	5	61
Dempel-olie per pikel . . .	18	»	24	»	19	»
Brandhout per vadem van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 2 voeten breed	14	60	33	60	12	»

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koperen-munt berekend.

Te Samarang wordt de koijang à 28 pikels of 3500 ℔ gerekend.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Febr. 14—bark *Nederlander*, C. Grainge, van Soerabaija den 23sten januari, passagiers, luitenant Bernhardt, de heer Swijadrecht en [illegible] *La Lucile*, G. des Touches, van Samarang den 9den [illegible]

Febr. 16—schip *Princes Marianne*, M. Schaap, van Rotterdam den 26sten october 1833, passagiers, de heer A. Coblijn en familie, de heeren Le Conge, Baaij en Overduijn, mevrouw Van Nes, mejufvrouwen Le Conge en Francken.

Febr. 17—Amerik. schip *Samarang Boston*, J. Graij, van Padang den 4den februarij.

Vertrokken.

Febr. 15—brik *Onderneming*, R. Dekker, naar Amsterdam, passagiers, de heeren G. Aleij en R. Tersen.

Febr. 18—schip *Neerlands Koning*, P. Vis, naar Rotterdam, passagiers, de heeren J. J. Watkins, J. Waring en T. Smith, mevrouw L. J. M. de Witte van Haemstede, met haar 2 kinderen, mevr. de wed. Van Zon, met haar dochter, de jonge heer L. Klopsogge, de jonge jufvrouwen Helen, en M. J. Brown.—schip *Joedil Barie*, Said Japhar Bin Sech Segaff, naar Soerabaija.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. wacht-brik *Orestes*; schepen Batavia, Princes Marianne, Oost Simon, Henriette en Henrij, Ida Alijda, Oberoong, Helena Christina, Immagonda Sara Clasina; barken De Jonge Adriana, Marquis of Hastings, Radja Walie, Ribble, Nederlander; brikken Tartar, La Lucile; schoeners Swift, Ladjn, Alie Dessoor.—Fransche schip Le Cygne.—Amerik. schepen Emilij en Taijlor, Ann en Hope, Fremant, Samarang Boston.—Zweedsch brik Juno.—Eng. brik Norval; schoener Clementine.

SAMARANG.

Aangekomen.

Geene.

Vertrokken.

Febr. 5—schoener *Fathalgair*, Sech Mohamat Bin Salim Bahevar, naar Soerabaija en Makasser.

HANDELSBERIGTEN.

AAN- en UITVOER te BATAVIA, van den 15den tot en met den 18den februarij.

AANVOER.

15 *Februarij.* Van *Boston*, met het Amer. schip *Tremont*, *Cunningham.*

5 balen katoenen goederen, 10,000 zilveren sp. matten, *Paine, Stricker en Co.*

15 *Dito.* Van *Riouw*, met de Ned. Ind. brik *Tartar*, *J. Ross.*

87 pic. gambier, *Carvalho en Co.*

59 balen beng lijnwaden, 166 zk. komijnzaad, 60 balen goeniezakken, 5 kn. patna amfioen, 24 zk salpeter, 30 do. beng zeep, 1 kist cachemier shawls, *Wilson, Smith en Co.*

17 balen beng. lijnwaden, 20 do. zeep, *Douglas, Mackenzie en Co.*

40 balen goeniezakken, *Thornton en West.*

20 dito dito, *de Nijs, Brown en Co.*

13 kn. beng. amfioen, *F. N. H. M.*

23 zk. salpeter, *Hardie en Anderson.*

19 balen goeniezakken, *R. Wise en Co.*

13 kn. thee, 40 pk. chin. papier, 52 md. do. aardewerken, 2 kn. do. kruiderijen, *Ten Tjoen.*

16 *Dito.* Van *Amsterdam*, met het Ned. schip *Immagonda Sara Clasina*, *Zoetelief.*

40 vs. boter, 60 kazen, 50 hammen, 55 kld. en 4 vn. diverse provisien, *Gevers en van Braam.*

3 pk. pelisse laken, *Brouwer, Nolthenius en Co.*

2 vn. aardewerken, *J. Hellerman.*

2 kn. papier, *Thompson, Roberts en Co.*

100 vs. en 11 kn. diverse provisien, 4 kn. ijzerwerken, 3 do. muziek instrumenten, 20 vs. spijkers, 24 ks. wijn, 10 kn. rhijnwijn, 7 do. eau de cologne, [illegible] kramerijen, [illegible]

17 *Dito.* Van *Rotterdam*, met het Ned. schip *Jonge Adriana*, *M. Schaap.*

25 vn. bier, 500 kn. roodewijn, 10 pp. en 50 ks. brandewijn, 50 kld. jenever, 50 md. mineraalwater, 550 vs. boter, 100 kazen, 50 hammen, 50 vs. haring, 4 ks. mostaard, [illegible] wijn, 2 do. eau de cologne, 200 vs. [illegible] spanschgroen, *ten Brink, Reijnst en* [illegible]

UITVOER.

15 *Februarij.* Naar *Padang*, met de Ned. Ind. bark *Marquis of Hastings*, *Farrow.*

20 balen salemporis, 20 kg. blaauwe do., 4500 st. goeniezakken, *Wilson, Smith en Co.*

2 kn. benares amfioen uit het entrepôt, *Miln, Haswell en Co.*

17 *Dito.* Naar *Rotterdam over Soerabaija*, met het Ned. Ind. schip *Batavia*, *Blair.*

925 pic. suiker, 1000 do. peper, 190 do. sapanhout, 13 do. wortelhout, 2 do. foelie, 4 do. notenmuscaat, *Thornton en West.*

18 *Dito.* Naar *Rotterdam*, met het Ned. schip *Neerlands Koning*, *P. Vis.*

7000 pic. koffij, 1103 do. suiker, 200 do. nagelen, 56 do. foelie, 258 do. notenmuscaat, 6 do. geinfecteerde do., 80 do. sapanhout, 125 do. tin, 126 bs. bindrotting, *F. N. H. M.* Wijders eenige voor Nederland bestemde regalen.

B. beteekent: balen, [illegible] kisjes, koij. koijangs, kg. korgies, vn. vaten, vs. vaatjes, kd. krandjangs, md. manden, kr. kruiken, pp. pijpen, ox. oxhoofden, stv. staven, st. stuks, bs. bossen, dz. douzijn, lg. leggers, pd. ponden, str. strengen, el. ellen, kld. kelders, rn. reaten, zk. zakken, pk. pakken, ch. chail, kar. karaat, katt. katties, fl. flesschen.

SCHEPEN in LADING te BATAVIA.

Naar Amsterdam,	Ned. schip	*Henriette en Henrij, Vlieger.*
» »	»	*Ida Alijda, P. Sipkes.*
» Rotterdam,	»	*Princes Marianne, J. Admiraal.*
» »	» bark	*Ribble, S. van Delden.*
» Singapoera,	» brik	*Tartar, J. Ross.*
» »	» »	*La Lucile, Destouches.*
» Stokholm,	Zweedsche »	*Juno, Mijrberg.*
» Marseille,	Fransch schip	*La Cijgne, Maujourdan.*
» Liverpool, over Samarang,	Eng. brik	*Norval, Watson.*
» Canton,	Amer. schip	*Tremont, Cunningham.*

Te BATAVIA, ter LANDS DRUKKERIJ.